

have vi troet ikke at kunne forsvare at undlade paany at stille Forslaget, da det jo ikke er umuligt, at et eller andet Medlem i Mellemtiden kunde have forandret sin Anskuelse i denne Retning. Endringsforslaget gaaer ud paa, at September Maaned skal udgaae af de Maanedes, for hvilke Indberetningerne for Capitelstartens Ansættelse stee. Jeg skal ikke videre indlade mig paa at motivere dette Forslag, da det ved forrige Behandling blev udtalt ikke af eet, men af flere Medlemmer, hvad der kunde tale derved. Smidlertid skal jeg dog ikke undlade at tilføie en Bemærkning. Det blev under forrige Behandling oplyst, at, hvad enten man tog September Maaned med eller ikke, vilde det ikke gjøre nogen stor Forskiel med Hensyn til Indberetningerne; der til blev der svaret: ja, naar det ingen Forskiel gjør, saa lad den blive staaende, og hvis det gjør en Forskiel, saa er det urimeligt at tage den bort. Dersom det nu var Tilfældet, at det, at September Maaned undlades, vilde have nogen væsentlig Betydning med Hensyn til Capitelstartens Ansættelse, da vilde jeg ikke have dristet mig til at være med til at stille Forslaget; men det er efter min Mening ikke Tilfældet. En af de Grunde, der have bevæget os til at stille Forslaget, er jo, som allerede tidligere bemærket, den, at man har troet, at der i September Maaned i Almindelighed ikke finder nogen Handel med Kornvarer Sted; er der nogen Handel, saa er den kun ubetydelig og navnlig med Sædekorn, saa at det, som et æret Medlem af Udvalget forrige Gang bemærkede, endog ofte er vanskeligt at notere nogen Priis for denne Maaned. Der er imidlertid en anden Grund, der er endnu vigtigere, som jeg vil tillade mig at nævne, nemlig, at der i Resolutionerne af 30te Mai 1812 og 29de April 1837 ikke er bestemt Noget om, hvorvidt September Maaned skal medtages. Der staaer udtrykkelig i disse Resolutioner, at Kornpriserne blive at opgives for Maanederne, efterat Sæden er indhøstet; men det er dog vitterligt, at ofte hele September Maaned gaaer hen, førend Sæden er bragt ind, og det kan altsaa ifølge de nævnte Resolutioner ikke være rigtigt at medtage September Maaned. Medens nu det Udtryk „naar Sæden er indhøstet“ er saa

variabelt, have vi troet, at man ved at vedtage vort Forslag, vilde faae noget Fast og Bestemt, som vilde være mere heldbringende. Det blev under forrige Behandling udtalt, at man ved Indberetningerne kun tog Hensyn til den sidste Halvdeel af September og den første Halvdeel af Januar. Det blev yttret saavel af den høitærede Minister som af Thingets Medlemmer, at man kun kunde tage den første Halvdeel af Januar med, naar Indberetningerne skulde stee sidst i Maanedes og indkomme betids; men nu vil jeg overlade til det ærede Things Bedømmelse, om det da vil blive den sidste Halvdeel af September, der kommer i Betragtning, naar ikke den sidste Halvdeel af Januar kan tages med. Jeg troer, at Forholdet vil stille sig saaledes, at, naar der skal stee Indberetninger for September Maaned, og disse skulle være indsendte inden Slutningen af Maanedes, saa vil det snarere blive den første Halvdeel af Maanedes eller i Grunden kun meget faa Dage deraf, der kunne lægges til Grund for Indberetningerne, hvilke dog vilde faae ligesaa megen Vægt som en heel af de andre Maanedes. Det er disse Grunde, der have foranlediget os til igjen at fremkomme med Forslaget, som jeg henstiller til det høitærede Things nøiere Overveielse og anbefaler til Vedtagelse.

Ordføreren (Rehmann): Jeg drister mig efter de Forhandlinger, der sidst fandt Sted, til at udtale, at Grunden, hvorfor man ikke indlob sig paa dette Spørgsmaal, og Grunden, hvorfor man holdt udenfor Debatten mange andre Spørgsmaal, der kunde knytte sig dertil, var, at man fandt det rigtigt ved denne Sag ikke at foretage nogensomhelst anden Forandring end den, der kunde anses for at være, om ikke nødvendig, saa dog i alt Fald begrundet i det forandrede Forhold, der ifølge Lovgivningen i den senere Tid er indtraadt med Hensyn til Retsbetjentenes Stilling lige overfor Sædpriserne. Til denne Forandring foreklager der en bestemt paavisselig Grund, og uagtet det er min Overbeviisning, som jeg ikke har holdt tilbage, at der ikke skjuler sig nogen synderlig Realitet derved, saa er den dog saa plaussibel, saa antagelig, at jeg troer, man ikke